

Pražský deník Petra Härtlinga – 4. díl

Praha, 26. 01. 2008

Lada, Hašek a Švejk podle mého názoru spolu souvisejí a tvoří ostrůvek originálního umění. Haškových román s nezaměnitelnými kresbami od Lady mám odjakživa a malá hadrová figurka Švejka opatruje doma pracovní stůl. Někdy se Švejk ztratí pod stohy papíru nebo obsadí podstavec stolní lampy jako obrácenou mohylu pro vojevůdce. Jindy ho má netrpělivost a hledání slov vrhne pod stůl. Někdy se mi zase hřeje v ruce. Při jedné z prvních procházek městem jsem uviděl u Obecního domu plakát na Ladovu výstavu. Včera jsme ji navštívili a měl jsem tak jedinečnou možnost poznat *celého* Ladu. Veselého anarchistu, jinotajného karikaturistu, tvrdošíjného lidového umělce. Návštěvníci ho také viditelně přijímali. Děti se proháněly kolem obrazů nebo tiše seděly v kinosále, kde mazaná liška páchala neplechty. Mladí lidé se objímali před stafážemi na obrazech s venkovskou idylou. Jedna dáma mi pomohla vyjít schody do druhého patra. Možná ji podnítila Ladova náklonnost k potřebným a slabým. Doma budu muset Švejkovi hodně o jeho tvůrci vyprávět. Měl by to přece vědět.

V německém deníku „Frankfurter Allgemeinen“ jsem narazil na zprávu o Lence Reinerové a její knize „Das Geheimnis der nächsten Minuten“ (Čekárny mého života). S recenzentem Thomasem Thielem mohu jen souhlasit. Píše, že osobní tón smířlivosti, který Reinerová používá, zbavuje všeho ideologicky zbarveného a degraduje to na nedůležité. Intimní nemá přijímat nic politického. Možná jenom kvůli blažené radosti ze vzpomínkového vyprávění. Myslím, že Reinerová iniciovala můj zdejší pobyt a je dobře, že cítím břímě těch vzpomínek. Ve Spolkovém sněmu v Berlíně četli její proslov k památce obětem nacismu.

Na kraji Josefova nás zastavil Kafka: masivní bronzový svatý Kryštof bez hlavy, na jehož ramenou sedí postava s kloboukem. Na podstavci sochy čteme jen: Franz Kafka. Ano, svatého Kryštofa by býval potřeboval. Možná v jeho životě hrály všechny ženy tuhle roli, od Felice po Milenu. O jeho sestře Otle jsem napsal před lety povídku, jak se loučila se svými

děti a mužem, než šla do Terezína. Odtamtud doprovázela jiné děti v transportu do Osvětimi. Do plynu.

Vracíme se pětkou a devítkou na Žižkov a já jsem musel zdolat ještě jeden kopeček.

Spěchám, protože se těším na svůj pražský domov, hotel Arcotel Teatrino. Architektonický skvost ve zcela urbanistickém prostředí se secesním divadelním sálem, který chrání dva pozlacení hrdinové. Hosté zde mohou jíst. Tady se setkám s pražským publikem a budu předčítat ze svých vzpomínkových knih o cestách mezi

Saal des ARCOTEL Teatrino

Prahou a Brnem a o městě mého dětství – Olomouci. Po čtení, po diskusi, po sklenici vína, jedeme výtahem přímo do pokoje. Jsem rád, že mohu být hostem v tomto divadelním hotelu.

Foto©Lukáš Táborský

Německý spisovatel **Peter Härtling** (*1933) je ve světě literatury známý jako žurnalista, básník, romanopisec, lektor a nositel mnoha ocenění.

V lednu obdržel Peter Härtling jako první „**Stipendium Lenky Reinerové**“ Pražského literárního domu určené zahraničním spisovatelům a pobývá nyní v Praze.

Partneři

ARCOTEL
TEATRINO

ČESKO-NĚMECKÝ
FOND BUDOUCNOSTI
DEUTSCH-TSCHECHISCHER
ZUKUNFTSFONDS